

сщество като него. Той е първото божество въ свѣта.“ — Да, за мравитѣ този господарь е първото божество, но право ли е това заключение и за нгсь? За насъ има хиляди такива сщества, хиляди такива божества, които не спасяватъ свѣта. Ама нѣкой билъ светия! — Чифликчия е той. Нѣкой казва: „Знаете ли, какво вѣрую имамъ?“ — Какво вѣрую имашъ? — Знаете ли, какво учение имамъ? — Какво учение имашъ? — Знаете ли, какво знание имамъ? — Какво знание имашъ? Питамъ: можешъ ли съ твоего знание, съ твоего вѣрую да измжтишъ едно пиленце огъ яйцето? По природа българинътъ е символистъ, често си служи съ символистически изрази. Напримѣръ, той казва за нѣкого: „Много тънко го преде този човѣкъ.“ — Какво лошо има въ това, ако нѣкой човѣкъ преде тънко? Или: „Много дебело го преде този човѣкъ.“ Ако е лошо човѣкъ да преде тънко, или ако е лошо да преде дебело, какъ трѣбва да преде? — Срѣдно: нито дебело, нито тънко. Значи, българинътъ не обича нито тънко, нито дебело предене. Другъ пжтъ българинътъ казва: „Прѣкаленъ светецъ и Богу не е драгъ.“ Като срещне нѣкой голѣмъ грѣшникъ, той му казва: „Прѣкали го много.“ Но като срещне и голѣмъ праведникъ, който се моли по цѣлъ день на Бога, казва: „И ти прѣкали много. Да направишъ 50 — 60 поклона, разбирамъ, но да направишъ 500 — 600 поклона, това не разбирамъ вече!“ Наистина, какво може да постигне човѣкъ, ако прави всѣки день по 500 — 1000 поклона? Въ природата има единъ законъ на умѣреность. Ако прѣкалишъ и прѣсгжишъ този законъ, идва насищане въ нѣщата. Колко бучки захарь най-много може да турите въ една чаша пълна съ вода? Ако турите една бучка захарь, тя ще се разтвори напълно; ако турите двѣ, три, четири, петъ бучки захарь — сжщо ще се разтворятъ; турите ли, обаче, 20, 30, 40, 50, 60 или повече бучки захарь, какво ще стане съ тѣхъ? — Нѣма да се разтво-